

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **R. I.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. i art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 31 marca 2022 r.,

kwestii dopuszczalności wznowienia z urzędu postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 2 lutego 2015 r., sygn. akt III K (...),

p o s t a n o w i ł:

stwierdzić niedopuszczalność wznowienia z urzędu wskazanego wyżej postępowania sądowego;

UZASADNIENIE

Wznowienie postępowania z powodu uchybień wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., to jest zaistnienia bezwzględnych przyczyn odwoławczych, możliwe jest wyłącznie z urzędu (art. 542§3 k.p.k.). Zatem kolejny wniosek skazanego R. I. o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania sądowego należało uznać za sygnalizację konieczności wznowienia z urzędu postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 2 lutego 2015 r., sygn. akt III K (...). Skazany już po raz kolejny podnosi w swoim piśmie, że w jego sprawie miało dojść do naruszenia zasady *ne bis in idem*, a to z uwagi na fakt skazania go przez sąd polski za to samo przestępstwo, za które wcześniej został skazany przez Sąd Rejonowy w H. (Szwecja) wyrokiem z dnia 11 stycznia 2007 r. Kwestia wskazanego rzekomego uchybienia popełnionego przez Sąd Okręgowy w P., orzekającego w pierwszej instancji w sprawie

skazanego, była kilkakrotnie rozważana przez Sąd Najwyższy w związku ze składanymi przez skazanego wnioskami o wznowienie postępowania (V KO 16/20, V KO131/20, V KO 34/21). W efekcie Sąd Najwyższy wyjaśnił, że art. 542 § 4 k.p.k. wyraźnie stanowi, iż wznowienie postępowania nie może nastąpić z przyczyn wskazanych w § 3 tego przepisu, tj. właśnie z powodu bezwzględnych przyczyn odwoławczych, wskazanych w art. 439§1 k.p.k., jeżeli były one przedmiotem rozpoznania w trybie kasacji. Kwestia naruszenia zasady powagi rzeczy osądzonej była podnoszona w kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 grudnia 2015 r. i kasacja ta została mocą wyroku Sądu Najwyższego z dnia 6 września 2017 r., V KK 84/17 - w odniesieniu do tego skazanego - oddalona jako oczywiście bezzasadna.

Z tych względów, Sąd Najwyższy stwierdził brak warunków prawnych do rozpoznania kwestii wznowienia postępowania z urzędu. W następstwie tego brak było podstaw do wstrzymania wykonania orzeczenia, o co wnosił skazany.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.